

Gerstner, Hans, houslista a pedagog, narozen 17. 8. 1851, Žlutice, zemřel 9. 8. 1939, Lublaň.

K řádnému hudebnímu vzdělání nastoupil v devíti letech u bývalého saského vojenského kapelníka Karla Roma. Vzdělání chlapcovo doplňovalo vystupování v kostele a na tanečních slavnostech. V jedenácti letech hrál v Žlutické kapele na pikolu. Určující pro jeho vývoj byl patrně sousedský kontakt s Emanuelem Wirthem, který ho nasměroval na dráhu houslisty. V roce 1864 úspěšně absolvoval přijímací pohovor na pražskou konzervatoř. Tam studoval u Mořice Mildnera (1864–66), a Antonína Bennewitze (1866–70). Byl spolužákem Otakara Ševčíka. Během studia si Gerstner vydělával na živobytí prepisováním not a výukou hry na housle. Po dokončení šetiletého studia se stal členem orchestru Stavovského divadla, kam ho doporučil Antonín Bennewitz. Současně hrál druhé housle v Bennewitzově kvartetu. Na absolventském koncertu hrál *Houslový koncert e-moll* Felixe Mendelssohna-Bartoldyho. Díky své činnosti v Praze se osobně seznámil s Dvořákem a Smetanou. V roce 1871 nastoupil na místo koncertního mistra v Augsburgu a odtud se také ucházel o místo v Lublani. Tam poprvé vystoupil 12. 12. 1871 na koncertě Filharmonične družby (Philharmonischen Gessellschaft, společnost existovala již od roku 1702). Od roku 1871 působil jako učitel hry na housle a dirigent divadelního orchestru ve Filharmonične družbe a pomocný učitel na císařsko-královské hudební škole. Roku 1873 založil trio, které poté rozšířil na **kvartet**, se kterým koncertoval do roku 1918 (provedl 154 večerů komorní hudby). Roku 1875 byla pozastavena operní činnost v Lublani, k jejímu obnovení došlo až v roce 1881 pod vedením Gustava Mahlera. Při této příležitosti se Gerstner seznámil s Mahlerem. Roku 1882 působil jako koncertní mistr a předseda Společnosti Richarda Wagnera (Richard-Wagner-Vereins). Od roku 1882 pořádal pravidelné večery komorní hudby Filharmonične Družby. Vedle toho vystupoval jako **sólista** téměř ve všech chrámech v Lublani a okolí. Nabídky působení na jiném místě, například v Kolíně, odmítal. Hluboké přátelství ho pojilo s pianisty, vedoucími sborů a orchestry, stejně jako s hudebním ředitelem Filharmonične družby Josefem Zöhrerem. Rovněž byl přítelem Wilhelma Kienzla. Vrcholem jeho života byly oslavy dvoustého výročí Filharmonične družby v roce 1902. V roce 1911 vystupoval naposledy jako sólista s *Houslovými romacemi* Ludwiga van Beethovena. Po odstoupení Zöhrese převzal Gerstner funkci ředitele Filharmonične družby. V prvních letech války pokračoval v organizování koncertů. Po roce 1917 pak organizoval spíše koncerty komorní, které se odehrávaly mimo Lublaňskou koncertní síň. V dubnu roku 1914 odchází z Filharmonične družby, která se rozpadá ještě v témže roce.

Gerstner byl znám jako znalec komorní hudby od Johanna Sebastiana Bacha po Ludwiga van Beethovena a iniciátor jejího provádění. Dále provedl několik Lublaňských premiér Johannese Brahmse, Antona Brucknera, Antonína Dvořáka, Maxe Regera, Hanse Pfitznera, Pjotra Iljiče Čajkovského a jiných. Až v osmdesáti třech letech v roce 1934 ukončil pedagogickou činnost. Jeho zásluhou dosáhla Fiharmonična družba svého vrcholného rozkvětu.

Literatura:

I. Lexika

PHSN.

ČSHS.

Müller, Langen: Lexikon zur deutschen musikkultur. Böhmen, Mähren, Sudetenschlesien (München 2000).

Jiří Bernkopf

Slavní čeští houslisté?

Čeští houslisté tři století?